

**P**outní kostel ve Wiesu stojí na mírném návrší uprostřed zvláště luk, narušených v bezprostředním okolí jen několika domy, parkovištěm, restaurací a úzkou asfaltovou silničkou, která zde končí.

Bavorská samota Wies leží na pozadí masivu Trauchberg mezi řekami Lech a Ammer ve výšce 870 metrů nad mořem.

### Bavorské rokoko

Počátek poutí ve Wiesu líčí poutní knížka z roku 1779: „V roce 1730 chtěl pan Hyacinth, opat ze Steingadenu, připomenout o Velkém pátku utrpení našeho Pána veřejným průvodem kolem kostela, jak bylo tehdy zvykem. K tomu účelu vytvořil ctihodný pan kanovník Magnus Straub s pomocí zbožného konvrše Lukase Schweigera ve Steingadenu kromě jiného sochu o výšce čtyři a půl stopy, již sestavili z různých nalezených částí. Měla představovat Bičování Krista.“ Tato socha byla v letech 1732–1734 nošena v procesích. Pak změnila několikrát majitele, až se ocitla na statku Marie Loryové ve Wiesu.

Na tomto místě dne 14. června 1738 začala socha údajně ronit slzy, které majitelka osušila šátkem. O rok později dal opat Hyacinth Gassner svolení ke stavbě otevřené kaple v polích. Záhy nato se objevily první zprávy o zázračném uzdravení několika sedláků z okolí. Vzpětí začal narůstat počet poutníků, kteří přicházeli také z Čech, Uher, Francie a Itálie.

17. března 1744 byla kaple vysvěcena a sloužila se v ní první mše. Pak se kaple několikrát rozšiřovala, ale její kapacita stále nepostačovala. V letech 1744–1746 muselo být pro poutníky denně odslouženo více než šest mší.

# Wies



FOTO: LUMÍR PECOLD

Nakonec byl Dominik Zimmermann požádán o vypracování návrhu na novostavbu kostela. Návrhy byly schváleny a 10. července 1746 byl na pokyn bavorského kurfiřta Maxmiliána III. Josefa, který se stal patronem kostela, položen základní kámen. Tak vzniklo v idylické předalpské krajině jedno z nej-

dokonalejších uměleckých děl bavorského rokoka – wieský kostel. Dne 1. září 1754 se konalo slavnostní vysvěcení a vnitřní vybavení bylo dokončeno instalací varhan v roce 1757.

Zázračná socha je umístěna v nástavci hlavního oltáře se šesti sloupy z červeného mramoru, v zaskleném výklenku.

### Výzdoba splývá se stavbou

Autory stavby i pozoruhodné výzdoby byli bratři Dominikus a Johann Baptist Zimmermannové, kteří patří k nejvýznamnějším umělcům bavorského rokoka. Johann byl štukatér a malíř, druhý z bratří pak štukatér a architekt.

Kostel je až do posledních detailů vybudován v rokoku. Bratři Zimmermannové zcela opustili běžné typy barokní architektury, téměř úplně zrušili hranici mezi vlastní architekturou a výzdobou. Konstrukce stavby se tak zcela ztrácí ve hře perspektiv, které působí spíše jako čarovná podívaná než skutečná stavba. Bratři vytvořili jedinečné dílo, dokonale harmonické architektonicky i dekorativně.

K úžasu přivede návštěvníka rokoková výzdoba interiéru. Dominantou chrámu je prostor chóru a dvoupatrový oltář na východním konci chóru. Centrální část nad oltářem zdobí reliéf Krista, nad ním je pozoruhodný oltářní obraz B. Albrechta – dítě Ježíš uprostřed rodiny. Prostor obklopují mramorové sloupy a mramorové intarzované zábradlí. Šest soch po stranách oltáře představuje Matouše, Lukáše, Marka a Jana a dva proroky. V centru před oltářním obrazem stojí socha pelikána – ptáčí matka nemá potravu a krmí potomky krví svého srdce.

Chrám má dva boční ochozy, umožňují bližší pohled na centrální oltářní obraz a na malby na stropě. Velký stropní obraz je vrcholem rokokového stylu. Jeho délka přesahuje 20 m a klenutí 2,5 m. Stropní freska zobrazuje Kristovo zjevení a vzbuzuje iluzi, že se kostelní střecha rozevívá do nebes. ●

LUMÍR PECOLD

### ZÁKLADNÍ INFORMACE

Poutní kostel ve Wiesu byl zapsán na Seznam UNESCO v roce 1983 jako skvělá ukázka německého rokoka. Najdete ho jihozápadně od Mnichova, 44 km severozápadně od Garmisch-Partenkirchenu. Kostel je volně přístupný, průvodcovské služby se dají objednat po předchozím ohlášení na farním úřadě. Nedělní bohoslužby v 8 a 9.30 hod. Kompletní Seznam světového dědictví UNESCO v češtině: [www.ingema.net](http://www.ingema.net)

